

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 30119/2023
06.03.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Татјане Миљуш и Јасмине Стаменковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Александар Милосављевић, адвокат из ..., против туженог Града Новог Сада, кога заступа Правобранилаштво Града Новог Сада, ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 944/23 од 28.09.2023. године, у седници одржаној 06.03.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 944/23 од 28.09.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 944/23 од 28.09.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 3666/2022 од 25.01.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је приговор апсолутне ненадлежности Основног суда у Новом Саду. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу исплати износ од 2.155.075,00 динара са законском затезном каматом од 25.01.2023. године до исплате, као и да му надокнади трошкове парничног поступка у износу од 252.587,38 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је део тужбеног захтева којим тужилац потражује затезну камату на досуђени износ од 2.155.075,00 динара за период од 14.10.2022. године до 25.01.2023. године. Ставом четвртим изреке, утврђено је да је тужени носилац права јавне својине на парцели број .../... површине 83 м², уписаној у лист непокретности број ... КО ... у целисти, и на парцели број .../... површин 489 м², уписаној у лист непокретности број ... КО ... у делу од 163/489 делова, што је тужилац дужан признати и трпети. Ставом петим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова поступка.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 944/23 од 28.09.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у побијаном делу (ставови први, други, четврти и пети изреке). Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној примени члана 404. Закона о парничном поступку.

Ценећи испуњеност услова за одлучивање о ревизији туженог као изузетно дозвољеној, Врховни суд налази да не постоје разлози предвиђени одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11... 10/23).

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, чињенице утврђене у поступку и начин пресуђења, Врховни суд је оценио да је побијана пресуда у складу са праксом ревизијског суда и правним схватањем израженим у одлукама тог суда у којима је одлучивано о истоветним тужбеним захтевима, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом. Ревизијом се неосновано указује на другачије одлуке Врховног касационог суда, будући да постојаће другачије одлуке не указује нужно и на другачији правни став јер правилна примена права у споровима са захтевом као у конкретном случају зависи од утврђеног чињеничног стања, а у конкретном случају је утврђено да су предметне парцеле (број .../... у целости, а број .../... у одређеном делу) фактички одузете у јавном интересу и приведене јавној намени улице-саобраћајнице у насељеном месту на основу планског акта туженог, те су на тај начин постале јавна својина јединице локалне самоуправе.

Из наведених разлога, не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, због чега је Врховни суд одлучио као у ставу првом изреке, применим одредбе члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате и утврђења својине поднета је 09.05.2022. године. Вредност предмета спора је 2.155.075,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору у коме вредност предмета спора не прелази законом прописани имовински цензус за дозвољеност ревизије, то је Врховни суд нашао да ревизија туженог није дозвољена на основу члана 403. став 3. ЗПП.

Из наведених разлога, применим члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа-судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић